

— Стой! — злобно изсъска непознатият. — Нито дума, или веднага ще забия ножа въ гърдитѣ ти!

Селимъ ага отскочи въ страна, вгледа се въ своя страшенъ събеседникъ и изведнѣжъ викна весело:

— Ги ли си, Даскале? Едва те познахъ! Добре дошълъ! Слава Бгу, че си се отгървалъ отъ куршума.

Даскалъ Киро, прочутиятъ организаторъ на възстанието въ Дрѣновския манастиръ, се бѣше върналъ въ село следъ погрома на четата и твърде внимателно се криеше. Денемъ се потайваше въ горичката, а вечеръ се връщаше въ село, въ бедната кжщурка на градинаря дѣдо Донча Топала. Той смѣташе да се укрива известно време, докато намалѣе турската бдителность, а следъ това да събере останалитѣ живи момчета и да премине